

“Komünistler halkımızın yanındadır!”

TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş parti radyosunda yaptığı 1 Mayıs konuşmasında, işçilerin, emekçilerin,

Çifte saldırı

İşbirlikçi, tekelci burjuvazinin erkini, bütün halk düşmanı politikasını sürdüren cunta zorlandıkça, karşıındaki güçlerin direnişli oluştuğuna daha da zorbalıyor. Bu zorbalık biteviye TKP'ne karşı yoğunlaşıyor.

Birkaç kentte birden, askersel-sıkıyönetim mahkemelerinde, yüzlerce sanıklı TKP "davaları", duruşmaları oluyor. Bunun yanı sıra, DİSK "davası" sürüyor. Tutuklanan Barış Komitesi üyeleri için de böyle bir şey tezgahlanmak isteniyor. CHP'ne karşı da tutuklamalar, soruşturma, koğuşturmalarda geliyor.

Cunta, TKP'ne karşı çifte bir saldırı planı uygulayageldi. Bir yandan yığınsal tutuklamalar, işkenceler, öldürmeler, yağışmalar birbirini izliyor. Öte yandan, bununla atbaşı, TKP'ne karşı ideolojik bir saldırı, karalama kampanyaları, komünizm umacıları, kuyrukçu yalanlar furyası geliyor.

TKP'ne bu tür saldırılar yeni değildir. Burjuvaz, gerici ememen çevreler her zaman bu yöntemi, iki yanlı, çifte saldırı taktiğini kullanagelmıştır. Burjuvazinin bu ideolojik, tinsel, moral bozucu saldırıları, TKP'ne kara calma, onu gözden düşürme çabaları halkı, kamuoyunu zehirlemek içindir, onu şaşırarak içindir. En önemlisi bu ideolojik, tinsel saldırı, cuntanın barbarlığını, zorbalıkların, işbirlikçi, tekelci burjuvazinin korkunc yağmalama, soygun ve sömürsünü, tüm haksızlıkları maskeleyerek içindir.

Cunta, her zaman gerici, ememen çevrelerin, bunların hükümetlerinin yaptıkları gibi, "TKP'yi ezdiğini", "kökünü kazıdığını" ortaya yaydı. Ne ki, bunun boş bir övünme olduğu görüldü. Bu olayı cunta da, savcılıkları da, tekelci basın da tanımak, tükürdüklerini yalamak zorunda kalyorlar. Gene de zenir kusuyorlar. En aşafılık aıdatmacılara basvuruyorlar. Kafaları karıştırmak amacıyla, boyalı basın, TKP'ne karşı gene ilkel yudumcaları pilyasaya sürüyor.

Cuntanın çifte saldırısına karşı TKP, tüm parti örgütleri, tüm parti üyeleri Leninci parti like ve nornlarını titizlikle, özveriyle koruyor, koruyacaklardır. Partinin örgütsel, tinsel, moral çelik birliğini daha da güçlendirelim!

tutuklu yoldaşların, öteki ilericilerin 1 Mayıs'ını kutladıktan sonra şöyle dedi:

"Gerici askersel diktatörlük, ta baştan beri, önündeki en büyük engel olarak işçi sınıfımızı gördü. Sendikal hakları yok etti. DİSK'i kapattı. İşçi sınıfına gözdağı vermek için, DİSK yöneticilerini adam isteğiyle yargılıyor. Komünistlere, işçi sınıfının çıkarlarını savunan öteki güçlere karşı yoğun bir saldırı yürütüyor. Baskılarını şimdi CHP üzerinde de yoğunlaştırıyor.

"Halkımızın düşmanları tüm bunlara karşın, gene de korkularını yenemediler. Onlar, bugün bu ağır koşullar altında, küçük de olsa eylemleri 1 Mayıs'ı kutlayacak olan işçileri görüyorlar. Onları gördükçe yarın alanlarda karşılarına çıkacak olan yüzbinleri görmüş oluyorlar. Sömürsünü, baskının üzerine tek bir yumruk olarak yürüyecek milyonları görüyorlar. Komünistler, bu günün içindeki 1 Mayıs kutlamalarında halkımızın yanındadır.

"Yurttaşlar,

"Yurdsızındaki Türkiye'li işçi ve ilericiler memleketinde yürüyen savaşıma büyük bir katkıda bulunuyorlar. Onlar 1 Mayıs'ta barış için, Amerikan füzelerine karşı, işsizliğe karşı, yabancı düşmanlığına karşı, Batı Avrupa işçilerine omuz omuza yürüyorlar. 8 Mayıs'da da Türkiye'li işçilerin, ilericilerin yirmiye aşkın örgütü cuntayı, idamları, işkenceleri, Kürt halkı üzerindeki baskıları Yabancı düşmanlığına protesto için bir araya gelecekler.

"TKP MK adına, partimizin, gerici askersel diktatörlüğe karşı yükselen bu gücbirliğı eylemini var gücüyle desteklediğini belirtirim. Bu eylem, bir kez daha, ilericiler gücünü birleştiren ögeelerin, onları ayıranlardan daha çok ve daha güçlü olduğunu doğrultuyor.

"İşçiler, emekçiler,

"Cunta, onun ardındaki Amerikan emperyalistleri, işbirlikçi, tekelci her hic de gördükleri kadar gücü değildir. Onlar, geleceği olmayan bir yolda ilerliyor. Eğer biz tüm ilericiler yurtsverer gücünü eylembirliğı yanında atılan adamları daha da güçlendirirsek, CHP'ileri, özeti yurtsverer gücünü birliktelik savaşıma katabilirsek, ülkemizin Ortadoğusu'nda, ABD emperyalizminin, NATO'nun bir sıçrama tahtasına çevrilmesine, topraklarımızın Amerikan "çevik kuvvetleri"ne, yeni atom roketlerine açılmasına engel olabiliriz. Aydınlik ve özgür bir Türkiye'nin yolunu açabiliriz.

"Bu 1 Mayıs'ı böylesi bir gücbirliğı yanında savaşıma kutlayalım! Cuntalar gider, 1 Mayıs'lar, işçi sınıfı kair!"

ABD'ye yaklaşmak, ölüme yaklaşımdır!

Barış için savaşımla demokrasi savaşımların içliçliğı, sınıksı bağı, Türkiye tarihinde hiç bu denli somutlanmamıştı. Türkmen, Hürriyet'e verdiği demecinde, "Hiçbir zaman Türkiye ile Amerika arasında bugünkü gibi karşılıklı anlayış mevcut olmamıştır" diyor. Yani cunta, Türkiye'nin Reagan politikası yönümlerine girdiğini, Ortadoğusu'na yönelik Çevik Kuvvetler'e geçit hakkı, üs, olanak tanıdığını, SSCB'ne yönelik orta menzilli Amerikan roketlerinin Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de yerleştirilmesine ses çıkarmayacağını teslim ediyor. Yani Reagan yönetimi, devlet terörü estiren, demokrasiyle ve barışı savunan herkesin tepesine binen, en küçük bir demokratik hakkı bile kullanılamaz, cezalandıran, Türkiye'deki gerici askersel diktatörlüğün arkasındadır. Onun, destekçisidir.

Bu, savaşımlar hedefimizi somutluyor. Demokrasi isteyen, demokratik bir anayasa isteyen herkesin, zorunlu olarak ve ardıcıl bir biçimde Reagan politikasına karşı çıkması gerektiğini gösteriyor.

Kuşkusuz dayatmalar daha önceden de vardı. Amerikan emperyalizminin Türkiye'ye yönelik planları da yeni değildir. Ne ki, ülkemizi ABD emperyalizminin elinde tam bir masaya döndüren barış planları, Reagan yönetiminin çilginlik boyutlarına varan silahlanma, gerginliği tirmandırma politikası paralelinde dayatılmıştır.

1980 haziranını, NATO Bakanlar Konseyi'nin Ankara'da yapıldığı günleri anımsayalım. Türkiye'nin yedi büyük kentinde, yüzlerce ilesinde düzenlenen barış gösterilerini... İşçi sınıfının sendikal ve politik örgütlerinden, demokratik yığın örgütlerinden, çeşitli meslek kuruluşlarından, Barış Komitesi'nden, CHP'li, MSP'li parlamenterlerden, senatörlerden oluşan barış cephesini... Şimdi Türkiye'nin Reagan yönetimi eliyle, bölge ve dünya barışına karşı masa yapılmasına karşı çıkan bu güçler eziliyor, saldırılara, baskılara, koğusturmalara, işkencelere, tutuklamalara uğrattılıyor. Bu da savaşımlar hedefini somutluyor.

Daha etkin bir politik ajitasyon!

•Elif TOROSLU

Yılı 1918. Devrimin hemen sonrası. Sovyet ülkesi yeni kurulmakta. Düşman doğu koldan saldırıyor. Açlık yılları... Baltık'tan gelen işçiler, Halk Komiserleri'nin birisinin karşısına dikiliyorlar: "Nerede bizim ajitatörler? En kısa zamanda Bolşevik ajitatörlerimize ihtiyaç var!" Neden? Çünkü onlar, Ekim Devrimi öncesi deneyimleriyle şunu iyi biliyorlar: Yiğirlere politik gerçekleri açıklayan, savaş kararlılığı işleyen Bolşevik ajitatör Çarlığın işkencelerinden de, Beyazların makineliilerinden de, emperyalistlerin silahlarından da daha etkindir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi tarihinde, Bolşevik ajitatörlerle ilgili olarak anlatılan öykülerden yalnızca birisidir bu.

Politik ajitasyonumuzu, böylesi boyutlarda etkinleştirmek. Komünist ajitatörün önünde duran hedef budur.

Komünistler, ekonomik ajitasyon-politik ajitasyon ayırımı yapmaz. "Ajitasyonun bu iki türü" diyor, Lenin, "Sosyal Demokratların faaliyetinde, madalyonun iki yüzü gibidir" (Rus Sosyal Demokratları'nın Görevleri, Toplu Yapıtlar, İng.ç.2, s.332). İşçi sınıfının sendikal savaşımına yardımcı olmak başka şeydir, ağırlığı ekonomik ajitasyona vermek başka şey! Kendimizi, yalnızca işçinin en yakın güncel istemlerine ilişkin ajitasyonla sınırlarsak, bu, pratikte, politik çalışmaya tatil etmek demektir. Çünkü, "Sosyal Demokrasi'nin görevleri" diyor Lenin, "Yiğirlarin politik bilincini geliştirmek" (a.g.y.) devam ediyor: "Yiğirlerin ajitasyon yoluyla etkilene, ajitasyonun en geniş biçimlerini, gerek ekonomik, gerekse politik ajitasyonu içermeli, her vesileyle baskinin her türünün tüm ortaya çıkış biçimlerine yönelmelidir"...

Demek ki, ajitasyonun devrimci çalışmamızdaki yeri, politik protestonun yaygınlaştırılması ve politik savaşımın örgütlülüğün düzeyinin yükseltilmesi için etkin bir araç olmasıdır. Bu nedenle komünist ajitatör, yiğirleri ilgilendiren her şeyi ajitasyon konusu yapar. Bunlar içerisinde ücretler de vardır, işsizlik de, idamlar da, sinemada oynayan film de, bir televizyon programı da, Ecevit'in tu-tuklanması da, mahaledeki kanalizasyonun bir türlü yapılmaması da... Yani, işçiyi, yiğirleri ilgilendiren ekonomik, politik, kültürel, hukuksal, geleneksel, moral, her konuda, ajitasyon yapmayı tüm bu ayrı ayrı konuların partinin politik hedefleriyle bağlamayı öğrenmemiz gerekiyor.

Ya politik ajitasyonumuz, seslendirilmiş kesimlere anlaşılmasa? Soruyu böyle koymak, eksikliğimizi itiraf etmek, yiğirlerin gerisinde kalmayı baştan onaylamak demektir. "Eğer...

ajitator, politik savaş fikrini nasıl bir yaklaşımla vereceğini bilirse, kendisinin konuştuğu dile konuşur, güncel yaşamından bildiği olgulara dayanır, en geri işçi bile politik savaş fikrini kavrar" (a.g.y.) diyor Lenin. İsrar ediyor: "Neden Rus işçisi halkın böyle hunhüca muamele görmesi, köylünün aşağılanması... en küçük bir kültürel çabanın bile koşturulması karşısında bu kadar az devrimci tepki gösteriyor? Bunun sorumluluğunu kendimizde, yiğir hareketinin gerisinde kalmamızda, tüm bu utanç verici işleri en hızlı, yeterli kapsamlı ve sarıncı bir biçimde sergilememizde aramak gerekir" ("Ne Yapmalı" a.g.y.)

Yiğirler ne istiyor? Ne düşünüyor? Ne konuşuyor? Olup bitenleri partiye nasıl yorumluyor? Tüm bunları ustaca yoğunur birlikte yaşadığımız, seslendirilmiş insanların diline anlatabilmek. Onların önyargılarını, duygularını hesaba katmak. Yiğirlerden öğrenmek. Bu, her komünist için, komünist ajitator için olmazsa olmaz!

Komünist çevresi, istemlerini, çıkarlarını, uğradığı haksızlıkları en iyi

Soruyoruz ? .....

İtalyan Komünist Partisi yönetimi çıkmış ortaya, "Avrupa işçi hareketinin tüm güçlerini", tüm kapitalist ülkeler işçi hareketini Lenin'in yolundan vazgeçmeye ve kend önderlikleri "üçüncü yol"u izlemeye çağırıyorlar. Bize bu çağırışı yaparken neye, hangi deneylerine, başarılarına dayanıyorlar? Soruyoruz. Bize ne öneriyorlar?

- 24 Ocak cenderesi altında kıvranan emekçileri, kendileri gibi, sözde bunalımdan çıkmak için daha fazla özveriyle, düşük ücretlere katlanmaya çağırılmamızı mı?

- Koçlar, Sabancılar bogağımızı sıkarken, özel tekelci mülkiyete kendileri gibi dokunmadan, sosyalizmin kurulabileceğini savunmamızı mı?

- AP başarıları yeniden tepemize binmek için sıra beklerken, onlara kendileri gibi, tarihsel uzlaşma önermemizi mi?

- Türkiye egemen güçleri bile, en küçük bir burjuva-demokratik hakkın varlığına tahammül edemeyen, en küçük bir devrimci çıkışı bile zorbalıkla karşılayan, bizim, halka kendileri gibi burjuva demokrasisini sağlam bir güvence olarak göstermemizi mi?

- Cunta, halkımızın en seçkin eylemlerine en barbar uygulamaları yaparken, bizim kendileri gibi Polonya'daki yasal yönetime karşı savaş açmamızı mı? 52 sendikacı asılmak istenirken, bizim karşı-devrimci Soldardanoşçularla "dayanışma" göstermemizi mi?

dile getiren, bu yolda en küçük bir eylemin bile örgütlenmesine yardımcı olan, bu eylemin en önünde savaşan, bu arada politik ezeğinin her biçimini konusunda etrafını bilgilendiren adam olarak tanır. Bu nedenle onu sever, sayar. Ona güvenir.

Ağırlıklı olarak, yiğirlerin en ileri kesimlerine hitap etmek zorundayız. Politik gerçekleri açıklama kampanyamız, bu ileri kesimleri sardıkça, daha da yiğinsallaşacak, çok daha zenginleşip gelsecektir.

Cunta saldırıyor. Tehlikeler arttı. Bu koşullarda ne yapmalı? Siki güvencilik önlemleri alıyoruz. Ama politik ajitasyonun rafa kaldırmıyoruz! Birincisi,partiyi korumaktır. İkincisi ise, parti çalışmasını tatil etmek demektir. Başımız, politik ajitasyon yaptığımız için değil, koşullara ve zamana en uygun biçimde politik ajitasyon yapmadığımız için derde girer. O halde bu koşullarda da politik ajitasyon yapabilemeyi daha iyi öğrenmeliyiz.

Gereken yerde Ezop dilili konuşulur. Düşmanın piyasaya sürdüğü kav-

►Arkası 7. sayfada

- Cunta tüm bu barbarlığını, en başta ABD yönetiminin sağladığı destekle gerçekleştirebilirken, aynı ABD yönetimi ülkemizi nükleer bir saldırı üssüne döndürmek için girişimlerini artırırken, çevik kuvvetlerini üzerimize salarken, bizim dünya ve bölge barışının tehlikeye girmesinden, kendileri gibi, karışın dostumuz Sovyetler Birliği'nin de sorumlu tutmaması mı?

- NATO üyeliği, ekonomik, politik sosyal tüm bunalımların böylesi derinleşmesinin baş nedeniyken, kendileri gibi NATO'dan çıkma istemini ağızımıza almamamızı mı?

- Kendileri gibi dünya komünist hareketinin genel çizgisine karşı çıkmamızı, SBKP ile aramızda "mesafe koyma"ımızı, her sosyalizme dayanışmadan vazgeçmemizi, böylece tüm gerici güçlerinden, sağlı, "sol"lu oportünistlerden aikiş toplamak için, halkımızın savaşımını uçuruma sürüklememizi mi?

- Anti-sovyetizm, anti-komünizm karşı savaşmak zor diye, kendileri gibi ona teslim olmamızı mı?

Soruyoruz İKP yönetimine, bizden ne istiyorlar!

Niçin biz denenmiş, sinanmış, doğruluğu ve sonuç alıcılığı onlarca kez kanıtlanmış Leninic yoldan alıkoymaya çalışıyorlar? Soruyoruz?

Barış ve ekonomi

●Işık YENİCE

Barışçı bir dış politika, barışçı bir ekonomi gerektirir. Cuntacı generaler, ağızlarıyla "barış", "silahsızlanma" ninnileriyle, topraklarımızı ABD'nin, NATO'nun yeni saldırgan amaçlarına peşke çekmekle kalmıyorlar. "Ulusal savunma sanayii" adı altında, ABD tekelileri ve işbirlikçileriyle eleme ekonomiyi de militaristleştirmeyle çalışıyorlar.

1950'lerde, Makine Kimya'nın ulusal sanayi temelinde, savunmaya dönük hafif silah üreten kimya fabrikaları, ABD ve NATO emriyle gazocağı vb. yapar hale getirilmiştir. Aynı ABD bugün, ulusal değil, sapına kadar bağımlı ve basit montaja dayalı, savunmayla değil, ABD ve NATO'nun yeni saldırgan politikasıyla bağlı bir silah sanayine omuz veriyor. Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri gibi petrol zenginleri Arap ülkelerine, milyarlarca dolarlık silah satışı yapan ABD bunların 4 milyar dolarlık tamir ve bakım işini sofranın artıkları olarak Türkiye'ye tekil ediyor. Türkiye bölgedeki Arap-İslam ülkelerinin silah tımarcısı ve cephanе satıcısı olmak gibi uğursuz bir görevi yönlendiriliyor. ABD dünya çapında gerginlikleri artırdıkça, Türkiye'de her alanda, ekonomide, politikada militaristleşme hız kazanıyor.

Atatürk Barajına, traktör ve kamyon dizel motorları fabrikasına kredi veremeyi reddeden emperyalist kurum ve tekeliler, Türkiye'de, Pakistan'a, ötekil gerici Arap-İslam ülkelerine satılmak üzere askersel amaçlı telsiz ve elektronik araç montaj ve tamir edecek fabrikalar için yatırım yapıyor. Daha geçenlerde, TürkHava Kuvvetleri Vakfının % 51, Aydın Investment Inc. adlı ABD şirketinin % 38 payla ortak olduğu bir kuruluşun temeli atıldı. Üstelik ihracata yönelik bir sanayi olarak tüm teşvik olanaklarından yararlanacak.

Dünya Bankasının, İMF'nin emriyle ulusal ekonomiyi için önemli bir dış yatırım durdurulurken, Northrop ve General Dynamics gibi ABD silah tekelilerinin silah sanayii için çabaları yoğunlaşıyor. İşbirlikçi tekelilerle ortak 300 bombardıman uçağı monte edecek bir fabrika, bu olmazsa, savaş gemisi vb. yapımı için plyasa araştırması yapıyor.

Gerçekte, hazır uçak bloklarının montajından ibaret olacak, söylenen yalanların tersine, yeni iş alanı, ya da ileri bir teknoloji sağlamayacak bu sözde sanayii, ABD silah tekelileri için 750 milyar TL'lik bir silah satışdır. Üstelik Northrop yetkilsizinin belirttilğine göre, karşılığında ülkemizin maden, besin ve çimento gibi temel ihracat ürünlerine yıllarca el konulacaktır.

Bu adımıları, ulusal savunmayı ve bağımsızlığı güçlendirmekle hiçbir ilişkisi var mı? Kuşkusuz hayır! Tersine ABD'nin benzeri biçimde silah sanayii ve ihracatına yönlendirdiği, Tayvan, G.Kore, Singapur gibi,

YAŞAYAN SOSYALİZM

Sovyet tarımında gerçek

Uluslararası emperyalist propaganda, bizdeki gerici burjuva basını "Sovyetlerde açlık" diye tutturmuşlar. Ana "gerekçeleri" de, "ABD'den tahıl alıyor" olması. Bununla, akıllarına, sosyalist düzeni başarısız gösterecekler. Gerçek durum nedir?

1965-1980'de gıda malları üretimi (et 1,5 kat, süt % 25) nüfus artışına (%14) oranla çok daha hızlı arttı. Gene de ihtiyaca tam anlamıyla yetişmiyor. Niçin? Gıda tüketiminde yapısal değişim oldu: Yaşam düzeyi yükseldi. Kişi başına gıda ortalaması gelir, ortalama iki katına çıktı. Kişi başına et ve ve ürünleri tüketimi yılda 41 kg'dan 57 kg'a ; süt ve süt ürünleri tüketimi 215 kg'dan 314 kg'a, yumurta tüketimi de 124 kg'dan 238'e çıktı. Buna karşılık patates tüketimi, 142 kg'dan 112 kg'a, ekmek ve unlu mamul tüketimi 156 kg'dan 139 kg'a düştü.

Düzen yıllar ekmek, et, süt, yumurta vb. temel gıda mallarının fiyatları sabit kaldı. Kimileri bugün maliyetin altında satılıyor. Örneğin et fiyatları, 1962'den beri değişmedi. Devlet, bütçeden her yıl bu fiyatları sabit tutmak için 26-30 milyar ruble harcıyor. Kapitalist ülkelerde olduğu gibi, et, süt, yumurta vb. tüketiminin artışı fiyat artışlarıyla frenlenmiyor. Sosyalist devlet, hayvansal ürünlere olan talepteki artışın haklı ve doğal olduğu açısından hareket ediyor. Fiyatların korunması koşuluyla bu ürünlerin üretiminin daha hızlı arttırılmasına yöneliyor. SBKP'nin XXVI. Kongresi, "tarım-endüstri kompleksleri" programını çizdi.

Hayvansal üretimin hızla artırılması, yem, tahıl tüketimiyle sıkıca bağlı. Tahıl konusunda durum ne?

Buğday, çavdar, arpa ve yulaf üretimini birlikte alırsak, örneğin 1979'da kişi başına ABD'de 339 kg iken, SSCB'de 615 kg idi. Yalnız buğday üretimi ise ABD'de 261 kg iken, SSCB'de 343 kg idi. Ve bu Sovyetler Birliği'nde kişi başına ekmek tüketimini tamamiyle karşılıyor. Öyleyse SSCB neden yine de tahıl satın aldı, alıyor? Burada mısır üretimine ilişkin verileri deyin.

Yine 1979 verilerine göre, SSCB'de hektar başına 3140 kg mısır üretirken, ABD'de 6880 kg üretildi. Yukarıda sözü edilen tahıl türlerine, mısırı da katarsak, ABD'nin kişi başına tahıl üretimi 1255 kg'a, SSCB'nin ise 647'e çıkıyor. Bunun başlıca nedenlerinden biri şu: Mısır üretimi, yeterli yağış oranı olan kısıtli sıcak iklim gerektiriyor. ABD bölgesi bölgelere yeterince sahip, SSCB ise değil. 1971-1974'de ABD tarım bakanı olan Earl Butz şöyle diyor: "ABD, verimli toprağı, elverişli iklimi, yeterli yağışı ve tarım işlerinde yüksek düzeyde makineleşmeye uygun coğrafı yüzeyi olan dünyanın en büyük doğal servetine sahiptir... Bu, yeryüzünün hiçbir başka ülkesinde olmayan bir öncekiiktir." SSCB'nin topraklarının üçte biri, donmuş toprak. Ancak dörtte biri tarıma elverişli. Bununca ancak % 1'i normal yağış alıyor. Ortalama üç yılda bir temel tarım alanlarında kuraklık oluyor. Savaşta faşist Hitler orduları, en önemli tarım bölgelerinin üzerinden iki kez yakıp yıkıp geçtiler.

Demek ki, SSCB'ne gerekli olan (ve ithal ettiği), hayvancılık için yemlik tahıllar. Ve en başta mısırdır. SSCB, ABD'den 14,3 milyon ton (1978) tahıl almış, bunun 11 milyon tonu mısır olmuştur. Geri kalan az miktardaki ekmeklik tahıl ise, çok daha ucuza "geldiği" için alınıyor. Uzakdoğu bölgeleri için tahılı on bin kilometre uzaklıktaki Ukrayna'dan, hatta Kazakistan'dan karayolu ile taşımak, kuşkusuz ki, deniz yoluyla ABD'den getirmeye oranla çok daha pahalıya maloluyor. Sonra SSCB, hâlâ sömürgeciğin mirasına karşı savaşım veren Vietnam, Angola, Afganistan gibi ülkeler tahıl yardımı da yapıyor.

Görülüyor ki, SSCB'de ne "açlık" var, ne de tahıl ihtalinin, sosyalist düzenin "başarısızlığı" ile bir ilişkisi var. Sosyalist düzenle ilişkiyi olan, bu sorunun açıklığı ortaya konması, kararlılıkla, planlı olarak üstüne gidilmesidir. Bu sayede ortalama yıllık üretim, 6. Beş Yıllık Plan döneminde (1951-1955) 88,5 milyon ton iken, 7. BYP'da 121,5, 8. BYP'da 130,3, 9. BYP'da 181,5 ve 10. BYP'da 205 milyon ton çıkarıldı. SBKP'nin XXVI. Kongresi'nde Brejnev yoldaş şöyle diyor: "Ana doğrultular kapsamında 11. Beş Yıllık Plan döneminde yıllık ortalama tahıl üretiminin 238-243 milyon tona yükseltilmesi öngörülmüştür".

Ülkemizi de ekonomik, politik ve askersel olarak kendine sınıksız bağlama araçlarıdır. Türkiye ve bölgedeki gerici Arap-İslam ülkeleriyle kurulmak istenen saldırgan askersel bağlaşıklık, ekonomik ve askersel temel taşlarını atmanın "akıllıca" bir yoludur. Ülkemizin, NATO'dan, onun askersel kanadından çekilme "tehdiklerine" karşı alınmış bir önlemdir.

Ekonominin militaristleşmesi, devlet-tekel bütünselmesinin, tekelilerin devlete ekonomik, politik, askersel

her yönde tümüyle egemen olmasının bir yoludur. Emperyalizme göbegen bağlı işbirlikçi tekelilerin, ona bir de ölümlü ticaretinde ortak olmasıdır. Bu yeni ortaklık, bölgede jandarmalıklardan öteye, ABD ile elele, gerçiklik, savaş, silahlanma kıskırtıcılığı gerektirir. Üstelik önce silah satmak için kıskırtıcılık yapan sonunda kendisi silah almak zorunda kalır. Ell kolu iyice bağlanır.

Silah sanayii ve satışlarının gerektir-

►Arkası 6. sayfada

LENİN KÖŞESİ

Pravda 70 yaşında

"İşçi sınıfı hakikati bilmelidir. İşçi gazetesi Pravda (Rusça'da hakikat, doğru demektir) adına yararlı olmalıdır".

5 Mayıs 1912'de Marks'ın doğum yıldönümünde, yayına başlayan Bolşeviklerin legal organı, ilk günlük işçi gazetesi, Pravda'nın o günü başlayışında böyle deniyordu.

Pravda'yı Lenin kurdu. Lenin, Bolşevik basınının tüm eski deneyimlerini Pravda'da birleştirdi. Uzun yıllar Pravda'yı yönetti. Yüzlerce yazıyı yayınladı; Lenin'in Pravda'da, Lenin'in Pravda'ya katkısı bunlarla sınırlı değildi. Lenin, Pravda'nın ve tüm komünist basınının temel ilkelerini koymuştur.

Pravda her zaman Lenin'in, SBKP'nin çizgisine sadık kaldı. Onun için, sağlam politik çizgisiyle- SBKP MK'nin elinde "gerçek işçi sınıfının aydınlatılması ve pekiştirilmesinin bir organı!" (V.J.Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. c.19, s.63) -ve dürüst gazeteciliği ile- "bizim tam ve doğru enformasyona gereksinimiz var" (agy c.42, s.339)- dünyanın en çok okunan, en etkin gazetesi, tüm komünist basınının öncüsü oldu.

Pravda, SBKP'nin savaşının her aşamasında, Ekim devriminin hazırlanmasında ve gerçekleştirilmesinde, yeni toplumun kuruluşunda ve bugün komünizm kuruculuğunun her alanında büyük rol oynadı, oynuyor. Topladığı sosyal, politik enformasyonu yayınlara, partinin konumlarından, bilimsel politik yorumunu yaparak ve onların anlayacağı biçimde ilettili. Yığınları bu doğrultuda eyleme geçirdi. Savaşının her ayrı aşamasında, parti kuruculuğunun etkin bir aracı oldu.

Pravda her zaman aktif politik savaşının içindedir. Yığınların sarsılmaz güvenini kazanmıştır. Yığınlarla sıkıca bağlıdır. Lenin'in "daha çok, daha çok, hep daha çok işçi mektupları" (agy. c.34, s.281) sözünden yola çıkmıştır. Tüm Sovyetler Birliği'nde 7 milyon muhabiri vardır. Yılda yarım milyon okuyucu mektubu alır. Böylece yığınların Pravda'nın çizgisini nasıl algıladıklarını, tepkilerini ölçer, kendini sinar.

Pravda yığınlarla, parti, Sovyetler, ekonomik yönetim organları arasında bir bağıdır. Aynı zamanda toplum yönetiminin aksayan yönlerinin düzeltilmesi için, bir eleştiri kürsüsüdür. Daha etkin yönetimin bir örneğiyle. Hepsinden önemlisi yığınlara yol göstermesi, onları aktif eyleme seferber etmesiyle, onları yönetimin öznesi yaparak, sosyalist demokrasinin daha da yetkinleşmesinin bir aracıdır.

Pravda her zaman dünya devrimci sürecinin gelişmesi ile bağlı olmuştur. Proletarya enternasyonalizmine bağlılığı, onu, tüm dünya komünist hareketi, tüm ilerici güçler için bir güc kaynağı yapmıştır. Cuntanın ağır saldırıları altındaki Türkiye komünistleri, bunu kendi yaşamlarında biliyorlar.

Pravda, okuyucularına ilk gün verdiği sözü tuttu, tutuyor.

Hangi "model"?

Bir buçuk yılı aşkın bir süredir, tüm gericilik, onların hünk deyicisi oportünistler bağışır duruyorlar: "Polonya'da olup bitenler, 'Sovyet modeli' nin iflas ettiğinin kanıtıdır". Bakın Polonya'lı yılların komünisti, 13 Aralık 1981 ölemleri alınmazdan önce, Sovyet gazetecilerinin kendisine bu konuda yöneticileri soruyu nasıl yanıtlıyor: "Polonya'da Sovyet tipi sosyalizm 'modeli' mi? diye acı acı başını salladı, yaşlı komünist, ne yazık ki bizdeki sosyalizm Sovyet tipi olmaktan uzaktı. Kuskusuz, sizin örneğiniz vardı, dünyada ilk sosyalist devrimi yapan devletin örneği. Sizde olduğu gibi bizde de erki emekçiler ele geçirdi. İşçiler bakan oldu. İşçiler bakanlık koltuklarına oturuyorlar ve masa başı çalışması yapmaya alışık olmadıklarından her yanları ağırımaya başladılar. Sizin gibi biz de, sosyalizmi kurmayı amaçlıyorduk. Ve o dönemde ortaklık sizinkinden başka deneyim yoktu. Ama bizdeki koşullar farklıydı. Sosyalizm kuruculuğu pratiği de bambaşka oldu. Buna örnek mi istuyorsunuz? Bundan birkaç gün önce Kardinal'ın cenaze töreni vardı. Bizim televizyon bu töreni tam bes buçuk saat boyunca naklen verdi! Bu mu Sovyet tipi sosyalizm 'modeli'? Ya geleceği düşünmeden yabancı bankalardan borç almak, bu borçların kapitalizme önce ekonomik, sonra da politik bağımlılığa yol açabileceğini hesaplamamak, bunlar nedir? Sosyalist ekonomi kuruculuğunda Sovyet tipi yöntemler mi? Ya bu son yıllarda yığınlar arasında ideolojik çalışmayı bir kenara bırakmak, bu mu Sovyet tipi sosyalizm 'modeli'? İdeolojik düşmana karşı savaşında kararsızlık da mı Sovyet deneyimi? Partinin tepesindeki yolsuzluklar da dışardan dayatılmış yabancı bir deneyim mi? Hayır. Ne yazık ki bunlar bizim kendi 'model'imizdir, kendi deneyimimizdir".

Savaşa geri dönün!

• N. GÜREL

"Bana göre, bugün ve dün, sosyalist ülkelerdeki komünist partileri ve komünistler, a) kendi koydukları yasaları kendileri çiğnüyorlar; b) komünistliği imtiazlılık gibi birşey olarak görüyorlar; c) komünist partisi üyesi olmayı bir geçim aracı olarak görüyorlar. (Bunun sonucunda komünistlerin maddi-manevi yaşam düzeyi haktan daha yüksektir. Bürokrasi denebileceği bir tabaka oluşmuştur)..."

Bu satırlar, İşçilerin Sesleri'nin 190-191. sayısının 7. sayfasında yer alır. F.Almanya'nın Münih kentinden İşçilerin Sesine yazan A.V.'şunları da söyler: "Doğu Avrupa sosyalist ülkelerinde... bugün kapılar açıldı, abartmasız halkın dörtte üçü Batı'ya gelmek ister. Doğu'da insanlar Batı demokrasisinin hayranı durumdur..."

A.V.'nin satırlarından, kendisinin Federal hükümetteki Schmidt'lerin mi, yoksa Bavarya hükümetindeki Strauss'ların mı daha çok etkisi altında kaldığı pek anlaşılabilir. Ama şurası kesin ki, o, bu sözleriyle aylardır Sovyetler Birliği'ni, Sosyalist ülkeleri "eleştirmeyi" kendine baş

ideolojik-politik uğraş seçmiş olan Yürükoğlu'nun gerçek görüşlerini tam bir açıklıkla ortaya seriyor. Bu kaba anti-komünizmle, Yürükoğlu'nun aylardır, Marks'dan, Lenin'den alıntılarını, dünya devrimi vb. kavramlarını ardına gizlenerek yürütmeye çalıştığı ince anti-komünizmin, anti-sovyetizmin maskesini indiriyor.

Yakın çevresindeki kimi "gerçekçi" kişilerin Yürükoğlu'na açık anti-sovyetizmde frenleme çabaları da artık para etmiyor. İKP yönetiminin son tutumunu, emperyalistlerin, gericiliğin yanısıra Yürükoğlu da alkışları karşıladı: "İşçi sınıfı tarihinde ilk kez demokrasi-sosyalizm konusu Batı Avrupa'nın yuro-komünist partileri eliyle gündeme geldi... Tarihsel olarak bu partilerin katkısı budur" (I.S. s.186-187, s.11) Kadifşinas Yürükoğlu doğru söylüyor. Reel sosyalizm ülkelerinde demokrasinin olmadığını söylemek, gerçekten de emperyalizmin, gericiliğin sosyalizm düşmanı uğraşlarına yapmış büyük bir katkıdır. Yürükoğlu da, İKP yönetimi de, "sosyalist ülkelerde demok-

rasi yoktur!" derken, gerçekte sosyalist düzene karşı çıkarılan emperyalizmle işbirliği içinde bu düzene karşı eyleme geçme özgürlüklerinin olmamasından yakınıyorlar. Örneğin Yürükoğlu Sovyetler Birliği'nde Saharov bilgilerine karşı alınan ölemlerin kaldırılmasını istiyor (agy. s.14). Düñün keskin solcusunun, proletarya diktatörlüğünün ateşi sustuğucunu geldiği yere bakın! Stalinsk Sovyet hükümetinin bu gibi kişilere karşı aldığı önlemleri, Yürükoğlu emperyalist basının uyardığı yalanlarla karalıyor. Bu kişilere işkence uygulanmadığını, psikiyatrik hastanelere kapatıldıklarını ileri sürüyor. İçinde biraz liyniyet olan, sosyalizme biraz inancı olan, Sovyet gerçeğini biraz olsun tanıyan birisinin, eli varır mı hiç bu iğrenç şeyleri yazmaya?

► Arkası 7. sayfada

"Saraçhane ruhu"nu ayağa kaldırın !

● Mehmet YAVUZ

"İşçiler mutlu bir azınlıktır". TİSK kongresinde tekelci patronlar böyle dedi. TİSK'İN, TÜSİAD'IN, Odalar Birliği'nin yöneticileri cuntanın hazırlattığı Anayasa üzerine görüşlerini açıklarken, 1961 Anayasasının getirdiği reformist "sosyal devlet" ilkesine bile, 1936'dan beri varolan "yasaların çalışanlardan yana yorumlanması" ilkesine bile karşı çıktılar. Sarı sendikalara bile tahammülleri olmadığını dile getirdiler. İşçi çıkartmalarının tümüyle serbest bırakılmasını istediler. Düşmanın bu hedefleri, işçi sınıfına nelere karşı kavga yürütmesi gerektiğini gösteriyor. Bu kavga-nın vereceği alanlardan birisi de yaklaşan Türk-İş kongresidir.

Türk-İş kongresi her türlü sendikalcı çalışmanın yasaklandığı, işçi haklarının yok edildiği, cuntanın baskı rejimi altında yapıyor. DİSK'İN kapatılması, sınıf sendikalarının tutuklanması, Türk-İş içinde işçi çıkarılmasını savunanlara da darbe oldu. Gerçiler, cuntanın gelişyle, Türk-İş'teki dürist sendikalar karşısındaki konumlarını daha da güçlendirdiler. Bu onların bugün, yaklaşan kongre öncesinde aralarındaki koltuk kavgasını daha da kızdırdı. İşçilerin çıkarıları ise, ancak kongre öncesi! seçim nutukları" na malzeme oluyor.

Türk-İş'in, bu başı gövdesinden kopuk durumu, işçi-sendikacı düşmanlarının konfederasyon üzerinde oyunlar çevirme heveslerini artırıyor.

Önce, işçi düşmanı cunta, 12 Eylül'den bu yana kendisine ses çıkartmayan, işbirliği yapan Türk-İş yönetiminden yeni ödünler istiyor. Sendikalaşma, toplu pazarlık, toplu sözleşme ve grev haklarını hiçe indirecek yeni sendikacı yasaları "evet!" diyecek bir Türk-İş yönetimi istiyor. Konfederasyon içindeki tüm dürist ve ilerici sendikaları "temizlemek" istiyor. Böylece Türk-İş'i kendi gerici anayasasına uydurmayı tasarlıyor.

AP ve faşist MHP de aralarında işbirliği yaparak, Türk-İş'i hepten kendi denetimlerine almak istiyorlar. Bu amaçla Türk-İş içindeki adamlarını, sendikacı düşmanlarını seferber ediyorlar. Erçekil-Özdemir kiligi sendikacı hakları savunan sendikacıları karalamaya "seminer"leri düzenliyor. Amerikan yetiştirilmesi K.Özdemir, akli sıra işçilere sempatik gözükme için, "lokvat anayasada yer almasını, sadece yasal bir hak olsun" diyor. Gerici AP'li S.Yılmaz, yarım ağızla, işçi haklarını savunur gözükiyor. AP rozetli, MHP yanlısı M.Başoğlu ise, sosyal demogajide daha ilerlere giderek, "işçilerin geçinebilmek için en az 25 bin liraya ihtiyaçları vardır" diyor. O.Erçekil'in "bu kongre önemli kararları gebedir" sözleri bu gerici-faşist çetenin amaçlarını topluca dile getiriyor.

Cuntanın bakan'ı Sıde ile bunlar arasındaki "kavga", koltuk kavgasıdır. Bunlar, işçilerin çıkarını nasıl daha

ilyi koruruz diye çatışmıyorlar. Tümü Türk-İş'in işbirlikçi tekelcilerin, onların istedikleri rejimin çıkarına bağlanmasından yanadır. Tümü cuntaya yardımcı olmaktadır.

Bu sendikacı düşmanlarına karşı, tüm işçilerin, dürist sendikacıların, sendikacı haklarından yana olan herkesin elinden geleni ardına koymaması görevdir. 1946'dan beri süren legal sendikacı savaşımın cuntanın darbelelerinden arta kalan kazanımlarını da ortadan kaldırmak isteyenlere kاپıya dayanmıştır. Sorun Türkiye sendikacı hareketinin onurunu korumak sorunudur. Milyonlarca işçinin, binlerce sendikacının uzun savaşlarıyla kazandıkları hakları savunmaktır söz konusu olan.

En temel sendikacı haklardan, özgül sendikacılıktan, 1961 Anayasasındaki haklardan, daha geniş ulusal demokratik haklardan yana olan herkes, Türk-İş'in tekelcileri ve onların politik partilerine peskeş çekilmesini karşı çıkan tüm işçiler, sendikacılar, sendikacı düşmanı çeteyle karşı birlik olmalıdırlar.

Tüm Türk-İş'li işçilerin, dürist sendikacıların, Kongre delegelerinin ömurlarında, gerçek ücretleri 20 yıl öncesinin düzeyine düşürülmüş, sendikası bırakılmak istenen 5 milyon işçinin ve ailelerinin, tüm işçilerin

Deniz'leri , Mahir'leri anmak !

Deniz Özdemir, Mahir Çayan, arkadaşları, bundan on yıl önce, bu aylarda barbarca öldürüldüler.

Bilinçli işçiler, ilerici aydınlar Deniz'leri, Mahir'leri 6. Filoyu protesto eylemlerinde, bağımsızlık mitinglerinde, ABD emperyalizmine, NATO'ya, Amerikan üslerine karşı savaşlarda tanıdılar. Onlar anti-emperyalist gençlik hareketinin önderlerindendi. ABD emperyalizmine karşı savaş içinde pistiler, tüm eylemlerini ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine yönelttiler.

Ama onlar, Marksist-Leninist sosyalist devrim teorisini, proletaryanın tarihsel misyonunu yeterince kavrayamadılar, savaşımınları yığınlarla bağlayamadılar. Bir avuç kahramanın yiğitliğinin yeterli olacağını sandılar. Bunun için serüveni bir çizgiye vardılar ve bunun için eylemlerinin sonuçlarından yığınlar değil, burjuvazı yararlandı.

Ne ki, bu onların atesil birer anti-emperyalist oldukları gerçeğini hiçbir zaman göğelemez. Onlar halkımızın sınıf savaşımını tarihinin esas itibarlılığı bu yanlarıyla geçeceklerdir. Halkımız onları emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savastıkları için ödürlenen yiğit gençler olarak anacaktır.

Bugün halkımızın başdüşmanları gene ayırdı: ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçileri! Gerici akersel diktatörlük en başta ABD emperyalizminin desteği ile ayakta duruyor. Ülkemize çevik kuvvetlerini, yeni nükleer füzelelerini yerleştirmek isteyen, 24 Ocak politikasını dayatan en başta hep ABD emperyalizmidir. Emperyalizmi ülkemizde kovmadık, aydınlık bir geleceğe uzanmak olanaklı değildir.

12 Mart'tan sonra Deniz'lerin, Mahir'lerin izleyicisi olduklarını söyleyenler, örneğin Dev-Yol vb. akımlar bu gerçeğin yeterince bilincine varamadılar mı? Onların ölümlü yanlarına yeterince sahip çıkabildiler mi? Bunun için ne gerekiyor?

Bunun için, yığınların karşısına "Tek yol devrim", "Kurtuluşu kadar savaş", "Kahrolsun oligarşi!" gibi teorik olarak doğru, ama ne yazık ki içi boş, somut devrimci bir içerikle doldurulamamış belgilerle değil, onları en başta ABD emperyalizmine, işbirlikçilerine, NATO'ya karşı savaşına çağırın belgilerle çıkmak gerekiyor. Devrimin, kurtuluşun yolu, dün olduğu gibi bugün de öncelikle emperyalizme ve en başta ABD emperyalizmine karşı savaşımından geçiyor. Bunun için MLSPB, Acliller vb. gibi anarko-terörist grupların Mahir'lerin adlarını kullanarak, kenditabanlarındaki gençleri sonunda yalnızca emperyalizmin ve işbirlikçilerinin işine yarayan eylemlere sürüklemelerini karşı adımlı tutum almak, terörizmle ABD emperyalizminin başını görmek gerekiyor.

► Arkası 6. sayfada

TKP'siz demokrasi olmaz!

Evren Bursa'da "TKP'nin Türkiye'de işi yok" dedi. Gerçekte, Türkiye'de demokrasi olmayacak demek istedi. Olacak mı olmayacak mı? Bu sorunun yanıtını Evren veremeyecek. Bu sorunun yanıtını gerçek bir demokrasiden yana olanlar birlikte savaşmayı başararak verecek.

TKP'ne karşı açılan davalar sürüyor. Bu davalarda TKP üyesi oldukları savıyla yargılananlar, daha ilk duruşmalarda kendilerine yapılan işkenceleri kamuoyuna duyurdular. Savcıların düzmece iddianamelerinin, işkenceyle alınmış kimi ifadelerden başka kanıtı dayanılmazlığı ortaya çıktı. Ama gerilicik saldıklarını sürdürüyor. Sıkıyönetim savcıları TKP'ne karşı yeni davalar tezgahlamak peşindedir. Tek yöntemleri yine işkence. Cunta yasalarına yeni yasaklar ekliyor. Yine de bütün bunlar, ne TKP'nin ne de diğer demokrasi güçlerinin varlığına ve savaşımına son veremiyor.

Gerilicik psikolojik savaşta da başarıya ulaşamadı. Boyalı basında TKP'ne karşı dizli üstüne dizli yayınlayanlar, şimdiki sessizleştirdi. Bugün daha uygun gördükleri yöntem, uydurma haberler, dedikodular. Çünkü cunta davaları sessizce bitmiş, onlarca yıl ceza kesmek istiyor.

TKP davalarını yargılananlar işkenceleri bir bir ortaya serdikçe ve

onlarla dayanışma yükseldikçe, işkencecilerin yanında saf tutanlar da açığa çıkıyor. Yürükoğlu da, tipki savcılar gibi işkenceyle alınmış kimi ifadeleri TKP'ne karşı kullanmaya yeltendi. Cuntayla bu takım arasında neredeyse işbölümü var. İki de başarıları sert kayaya vurdular. Hem savcılar hem de bu "takım"ın iyi yanıtı, işkencelere boyun eğmeyen, konuşmalarını tutuklu yoldaşlarımızdan, mahkemelerde dik başları, onurlu davranışlarıyla ödün vermeyen yoldaşlarımızdan aldılar.

Bugün bir çok davada cuntanın idama, onlarca yıl hapse mahkum etmeye çalıştığı komünistlerle, İlericilerle dayanışma, ülkenin karanlıktan kurtarılması, gerçek bir demokrasinin kurulması savaşımından ayrılmıyor. TKP'ne karşı açılan davalarda yargılananlarla dayanışma, Komünist Partisi'nin ve diğer ilerici yüstüver güçlerin gerçek bir demokrasi için yürüttüğü savaşıma katılmak, ona güç vermek anlamı da taşıyor.

TKP tüm politik tutukluların serbest bırakılmasını istiyor. Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına katılan diğer güçlerin de aynı istemi desteklemeleri TKP davalarında yargılananlarla dayanışmayı yükseltmeleri bu savaşta, savaş kardeşliğini güçlendirecektir.

Deniz'leri Mahir'leri anmak!

►Başı 5. sayfada

Bunun için, Halkın Kurtuluşu gibi grupların Deniz'lerin adlarını kullanarak kendi tabanlarındaki gençleri, kâh Pekin kâh Tiran ağzıyla, anti-sovyetizme sürüklemelerine karşı ardıcıl tutum almak gerekiyor.

Bunun için, ABD emperyalizmine karşı olan tüm güçlerin birliği için ardıcıl çaba göstermek gerekiyor. Halkımızın dostlarını iyi tanımak gerekiyor.

Sandınist'ler, Farabundo Martí savaşçıları için başarıları kazanıyorlar? Onlar ABD emperyalizmine karşı savaşıyorlar. Düşman gibi dostu da biliyorlar. Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin dostudurlar. Komünistlerle omuz omuza savaşıyorlar. Marksizm-Leninizmle böyle ulaşıyorlar.

Öteyandan, "devrim" sözlerini düşürmemesine karşın, ABD emperyalizmine karşı savaşımı yok sayan anti-sovyetizm "uzman" Yürükoğlu, salt anti-emperyalist savaşım verdiği için, Mahir Çayan'ı aşığıyor. Çayan'ı kendisinin hakareti anlamında kullandığı bir kavramla niteliyor, "O bir Kemalist!" diyor. Amacı Dev-Yol gibi akımların yandaşlarını anti-emperyalist savaşımından vazgeçirmek. Kendisinin, Halkın Kurtuluşu vb. nin seferlerini, Doğu Perinçek'lerin baktığına, anti-sovyetizmin girdabına çekmek.

Burjuvazi kendi ideolojisi olan Kemalizmin anti-emperyalist içeriğini boşaltırken, Deniz'ler, Mahir'ler ateşli bir anti-emperyalist oldular. Burjuva ideolojisinin anti-emperyalist görüşleriyle aşabildiler. Marksizm-Leninizmden esinlendiler. Gerçek Kemalistlere de, TKP'ne de Yürükoğlu gibi düşman olmadıkları bu, halkımızın gerçek düşmanını iyi bilmelerinden, burjuvaziye değil, halkımıza hizmet etmek istemelerindendir.

Deniz'leri, Mahir'leri öldürdüklerinin onuncu yılında gerektiği gibi anmanın tek yolu, emperyalizme karşı savaşımı gene başa almak geçiyor. Bu, Marksizm-Leninizmle ulaşmanın da yoludur. Gerçekler ancak emperyalizme karşı çetin savaşların sürecinde kavranabilir. Biz komünistler, Deniz'lerin Mahir'lerin anısına saygı duyan herkesi, ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı omuz omuza savaşmaya çağırıyoruz.

N.G.

TKP'nin Sesine kulak ver!

Hergün saat 5'de 25m, 11820kHz Saat 7,9,11,13,17,19'da 31m, 9585kHz Saat 21, 23, 01'de 49m, 6200kHz
Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31m 9585kHz

●Kim inanmaz?●

Tercüman Gazetesi Türkiye'ye vergi rekortmeni diye tanıtılan Erdoğan Demireören ile bir söyleşi yapmış. Bu "İşadamları" ikiz kardeşleri Bilgin ve Ergin Demireören ile "hayır-severliği çok sevdiklerini" söylüyor, şunları ekliyor: "Gizli yapmaya itina gösterdiğimiz bağışların yerine verdiklerini görmek ve inanmak isteriz" (Tercüman, 12 Nisan 1982).

MHP İddianamesinde ise, bu faşist partiye bağlı bulunan "İşadamları" arasında Ergin Demireören 100.000 liralık bağışla ön sıralarda yer alıyor (S.391 ve 75 sayılı ek).

Barış ve ekonomi

►Başı 3. sayfada

diği gerginlik ve çatışma ortamı, bütçenin % 40'ını yutan askersel harcamaların artması, yeni vergiler, enflasyon, daha çok açlık, yoksulluk demektir. Her 87 kişiye bir askerlin düştüğü ve bir askerlin maliyetinin 10 kişisinin ortalama ulusal gelirine eşit olduğu ülkemizde, yoksulluk artacak demektir. Yatırılan sermayeye oranla en az sayıda işçiyi iş alanı açan silah sanayinin 6 milyon işsize verebileceği bir şey yoktur. Sivil, barışçı alanlarda ihracata veya iç tüketime dönük işyeri sahipleri de bundan yalnız zarar görecektir.

Ekonominin militaristleştirilmesi yolundaki adımlar, bir avuç büyük işbirlikçi tekelle, gerici ordu başları'nın ABD desteğinde elele vererek içerde halkımıza kopkopyu bir gerilicilik dayatma çabalarının bir parçasıdır. Bu durumda, ABD'nin düşman yanında, barış ve silahsızlanma düşmanı bir politikaya sürüklenmek demektir.

Ekonominin militaristleştirilmesine karşı savaşım, cuntaya ve onun dayatmak istediği gerici, barış düşmanı, sözde anayasal rejime karşı savaşımıdır. Barış için savaşımıdır.

●Kopkulları●

"Daha birkaç gün önce sayın Devlet Başkanımız ile Kuveyt'te idik. Oradaki büyükelçilerimiz, teleksle doğrudan İstanbul ve İzmir'deki firmalarla muhabere ettikleri söyledi. Var-dığımız aşamaya bu güzel bir örnek. Özellikle yeni ve gelişen pazarlara sahip ülkelerdeki temsilcilerimiz, Türkiye'ye her gelişlerinde iş muhterileri toplantılar yapılmaktadır. Bu eğilimi memnuniyetle karşılamakla beraber, büyükelçilerimizin arada sırada bakanlığımızla teması ihmal etmeyeceklerini ve siyasi işlere de vakit ayırmabileceklerini ümit etmek istiyoruz".

Türkmən'in 29 Mart 1981'de İktisadi Kalkınma Vakfı'nda tekelilerin temsilcilerinin önünde yaptığı konuşmadan.

BİZİM RADYO'YU DİNLE, DİNLET!

ABD'ye yaklaşmak, ölüme yaklaşımdır! Savaşa geri dönün!

►Başı 1. sayfada

Dünyada barışseverlerin Türkiye kadar başlı altında olduğu kaç ülke var? Onun için bugün, Batı Avrupa'da, dünyanın sayısız ülkesinde, tüm anakaralarda Reagan politikasına karşı çıkanları, savaş çılgınlığının gemlenmesi için hareket gecelerini, Türkiye'nin barış ve demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz. Sunu gösteriyoruz: Türkiye'de demokrasi demek, bölge ve dünya barışı açısından Türkiye'nin bir tehdit olmaktan çıkması demektir.

Öteyandan ABD yönetiminin barış ve yumuşama düşmanı politikasını anlayamayan, ama cuntaya da karşı çıkmayan kımı çevreler, onun, "demokrasiye dönülmüyor ya", demagogisine yarararak, isteseler de istemeseler de, ABD'nin çıkarlarına alet oluyorlar. Adına "demokrasi!" dedikleri, anayasa kılıfı geçirilmiş rejime geçillince, ne olacak? Bugün SIA anlaşmasına, Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubuna, Çevik Kuvvetler'e olanak verenlerin eli kolu mu bağlanacak? Sivil gerilliklere ortak erk sürece generaller, ellerindeki olağanüstü hal vb. yetkileri, ABD'nin tirmandırıldığı gerinlik ortamında, barışsever güçlere karşı daha da fazla kullanılabilecekler mi? Barış güçlerine gösteri, grev, miting haklarının, örgütlenme hakkının tanınmayacağı, ödünce özgürlüğünün bile sözcü kalacağı bir rejimde, "Güçlü Yürütme'nin Enver'ler, Talat'lar gibi bir gecede ülkeyi cehenneme atmasını kim önleyecek?

Bir de, "Silahlanmanın, gerginliğin artmasının sorumluluğu hem ABD'

dedir, hem Sovyetler Birliği'nde" görüşü öne sürülüyor. Su gerçeklerin üzeri nasıl örtülebilir: 1979'da L.L. Brejnev, Sovyetler Birliği'nin orta menzilli roket sayısını artırmayacağını açıkladı, 1981 ekim ayında Reagan, bu silahlarla "İlk nükleer vuruşu" yapacaklarını. 1982 martında Brejnev, Avrupa'ya artık tek bir SS-20 bile yerleştirmeyeceklerini söyledi, Halg, "sınırlı" nükleer savaşa hazırlandıklarını. Şubat 1981'de, SBKP'nin 26. Kongresi, nötron silahının tüm ülkeler için yasaklanması önerdi, ağustos 1981'de Reagan, nötron bombasını üretme kararını imzaladı. SSCB hiçbir zaman askersel üstünlük peşinde olmadığına, olmayacağına vurgularken, Reagan yönetimi, ısrarla, "askersel üstünlük" peşinde kostuklarını açıklıyor. Sovyetler Birliği, gerçekten barışı, yani insanlığın geleceğini korumak için çaba sarfediyor.

Cunta yönetimi, Sovyetler Birliği'nin tüm barış önerilerini geri çeviriyor. Reagan yönetiminin peşine takılıyor. Oysa ABD emperyalizmine yaklaşmak, ölüme yaklaşmak demektir.

Eğer biz, bugün herşeyi göze alıp cuntaya, onu destekleyenlere, savaş tutkunu Reagan yönetimine karşı çıkmazsak, yarın Çevik Kuvvetler eliyle, itilil kölelik anlaşmaları kanalıyla Türkiye, bölgedeki bir savaşın göbeğine sokulacaktır. Eğer biz NATO'nun Brüksel kararlarına karşı çıkmazsak, ürün bu roketler Anadolu'ya mevzilenidilecek, ülkemiz nükleer bir savaşın hedef tahtası olacaktır. Halikimiz nükleer ölüm değil yaşamak istiyor. Bunun için savaşacaktır.

►Başı 4. sayfada

Yürükoğlu hâlâ devrim sözünün ardına gizenmeye çalışıyor. Ama artık şu daha açık: O nerede, ne zaman, hangi konuyla ilgili olarak devrim sözünü kullanıyorsa, alet biraz deşildiğinde devrimden, devrimcilikten anladığını yalnızca anti-sovyetizm, anti-komünizm olduğu görülmüyor.

Örnek bol, Türkiye'de güncel sorun Anayasa konusu mu? Yürükoğlu hemen mal bulmuş mağribi gibi atılıyor. "Anayasa" diyor "devrim sorunu"dur!" Eğer okuyucu, "Ne kadar doğru!" deyip de, devamını, "Anayasa nasıl olmalıdır?" sorusunun yanıtını bulmaya çalışırsa, bir de bakıyorsa ki, Yürükoğlu başlımsı Sovyet düzenini eleştirmeye! Sovyet toplumu eleştir eleştir Türkiye için gerekli anayasayı çıkarıvermiş. Bu anti-sovyetizmi devrimcil okuyucu nasıl yutturacak? Onun da yolu hazır aklınca: "Kapitalist ülkelerde yığınlar sosyalizm için savaşmışlarsa, devrim olmuysa, Sovyet modelini benmedikleri içindir". Sonuç: Devrim isteyen, "Sovyet modelini" yıkmak için (kapitalizm değil) savaşmalıdır. Okuyucu şunu sormaz mı: "Yürükoğlu Sovyetleri eleştir eleştir, yığınları kapitalizme karşı savaşa mı razı edecek! Öyle olsaydı burjuvazi erden gün Sovyetleri kötüler miydi?" Öyle olsaydı, burjuvazi İKP yönetimi gibi, Yürükoğlu gibi, kaçit üzerinde soyut sosyalizm modellerini her derde deva ilaç gibi piyasaya sürerler hiç alkışlar mıydı?

Yürükoğlu'nun Sovyetler Birliği'ne ilişkin söylediği her şey, Sovyet gerçeğini değil, emperyalizmin anti-sovyetik propagandasını yansıtır. O, Sovyetler Birliği'ni, öteki sosyalist ülkeleri, tıpkı emperyalizmin göstermek istediği gibi gösteriyor. Tamamen olumsuz, yadsıycı bir tutum alıyor.

Sovyetler Birliği'ni korumak İçinin Sesi yandaşları için de kutsal bir görevdir. Bu görev yerine getirmelidirler. Yürükoğlu'na Sovyetler Birliği hakkındaki eski övdü sözlüleri, İKP yönetimini yenden yere vuran yazılarını, devrim üzerine ettigi yemini hatırlatmanın yararı yoktur. Tersine, onun anti-sovyetizmini maskeleyem için girişeceği yeni manevralara karşı uyanık olmaları gerekiyor. İçinin Sesi yandaşları! Yürükoğlu'nun elini bırakın. O batağa gidiyor. Siz savaşa geri dönün!

de kadın haklarının Avrupa'dan bile çok olduğunu söyler cunta başları. Onların hakimizmin kızlarını, kadınlarına tanıdığı hak budur iste. Ama ne oldu sonunda? İçimizdeki ateşli söndürbildiler mi? Bilincimiz daha da yükseldi. Kırt halkının bağımsızlık, demokrasi savasını durdurabilecekler mi? Hayır. Bunların hesabını Türk ve Kırt halkı onlardan soracak elbet!

Cezaevinden çıkış mı bir kadın yurtsever

10 HAZİRAN'DA GÖREV BAŞINA!

10 Haziran'da F.Almanya'nın başkenti Bonn'da NATO tepe toplantısına da Reagan Evren'te buluşacak. Batı Avrupa'daki Türk-Kürt, tüm ilerici güçlere büyük sorumluluklar düşüyor. En geniş birliği koruyarak, en örgütlü biçimde NATO tepe toplantısı nedeniyle düzenlenen protesto gösterilerine katılalım! Türkiye'yi karantıya ve vahşete boğan Reagan yönetiminin, onun dizi dibinde ulusal hıyanet politikası izleyen cuntanın maskesini indirilelim! Bu görevi, yerine getirelim!

Daha etkin bir... Cuntanın gerçekleri

►Başı 2. sayfada

ramları bile tersine çevirip ona karşı kullanılmak olanaklıdır. Ağımızı hiç açmayacak durumdaysak, gizli bildiri ne güne duruyor? Yarattıcı olacağız yoldaşlar!

İçinde yaşadığımız dönem, TKP'nin çelişme dönemidir. En fedakar, en yiğit, sağlam bir inanca ve poliste savaşa deneye sahip, gizli çalışma sanatını en iyi uygulayan komünistlerin yetişme dönemidir. TKP'nin Bolşevik ajtatorleri, işte bu dönemde başarıyor!

►Başı 8. sayfada

dırdı, saatlerce kadınları suçından, bashedan tutup dövdüler. Görüşmeye gelen yakınlarımızın çoğu Türkçe bilmiyordu. "Kürtçe konuştun" diye erkek tutukluları getirip kadınlar konuşun öndüne falakaya yatırıyorlardı. Bayılınca su döküp tekrar falakaya yatırıyorlardı. Yere akan kanları bizlere temizletiyorlardı.

İşte cezaevlerinin günlük yaşamı böyle güçlü gülistanlık. Terdiman'da çıktı: "Cezaevi kurallarına karşı gelen tutuklular cezalandırılıyor, görüşmeye götürülmüyor" diye. Cezaevi kuralları, işte bu anlattıklarımızdır Terdiman'ın pek sayın kalemsortları!

Bir de sırası geldiğinde radyo ve televizyona çıkıp hayızca Türkiye'

TKP'nin Sesi'ne kulak ver!
Cuntanın sansürünü kıralım,
gerçekleri yayalım!

MİLİTANLARDAN

Cuntanın gerçekleri

Bu mektup "Türkiye'de işkence yoktur. Yönetilmiz işkence yapanları cezalandırıyor. Bunlar emniyet örgütünden halen temsilmenmiş birkaç polis'in idari" diyen cuntanın başı Evren'lere, Ulusu'lara, gerici basına atf olunur. Bugün sağduyu sahibi herkes cezaevlerinde, emniyet örgütünde işkence yapıldığını ve bunun tüm öğrençiliyle devam ettirildiğini bilmektedir. Bunun en bariz örneği Diyarbakır cezaevidir.

İşçi sınıfının yiğit evlatları, devrimciler, demokratlar, yurtseverler buralarda susturulmak, yok edilmek istenmektedir. Bunun için cuntanın başları Mamak cezaevinden işkence konusunda uzmanlaşmış, insanlıktan uzaklaşmış yeni bir ekip gönderdi Diyarbakır'a. Bunların diğer bir görevi de, kendileri gittikten sonra işkenceleri yerine getirecek yeni bir ekip yerleştirmek, onları eğitmek.

Ben özellikle kaldığım Kadınlar koğuşundaki bu yaptıkları uygulamaların bir kısmını size anlatacağım. Emniyetteki sorgumuz bitip Bağlar'daki Askeri Cezaevine götürü-

lürken sevinmeye başlamıştık. Ancak gelin görün ki, burası oradan da berbattı. 12 kişiyi bir hücreye tiktılar. Hücre yüzbaşının kurt köpeğinin yatıp kalktığı yer olduğu için, itin pışılğinden, kokusundan geçilmiyordu. İki gün sonra, 12 kişiye bir tek bardak su, bir tek somun verdiler. Kadınlar koğuşuna getirildik. Her sabah, Komando Bahattin adındaki gardiyan er, bu özel olarak yetiştirilmiş manyak, bızl sıraya dizer başları dayak atmaya. İşkence yapmaktan müthiş zevk alıyordu. İki, üç kişi yanına geldik mi, "Siz yine Kürtçe konuşunuz", "siz yine Kürtçe söylediniz" deyip başları yine sopayla dövmeye. Gün boyunca, gece yatıncaya kadar ranzada uzanmak yasaktı. Uzanan olunca, özellikle hastalar, başları onları dövmeye. Havalandırmaya çıkartıldığımızda, saatlerce yapamayacağımız kadar hareket yaptırırdı, yapmayan hastaları yine sopadan geçirirdi. Bazen Kurt köpeğini üstümüze saldırtırdı. İtin pratiği gelişsin diye. 40 yaşını aşmış, hiç Türkçe bilmeyen kadınları

"Bir gecede İstiklal Marşının 10 kitabını ezberleyeceksin" diyordırlar. Tabii kadının bunu beceremeyeceğini onlar da biliyordu. Ama amaç, ertesi sabah atacakları sopolara kendilerini göre gerekçe bulmaktı. Başka bir gün Türkçe bilen tutuklular, "bilmeyenlere bu 10 kitabı ezberletecek" diyordular. Amaç bu sefer de toplu işkence. Bu saydıklarım günde birkaç kez tekrarlanıyor, yani her tutuklu günde birkaç kez sopadan geçiyordu. Doktora veya savcılığa gitmek de ayrı bir olaydı. Buralarda asker'in biri birşey sorsa, "neden cevap verdin" birisine baksan "niye baktın" diye Bahattin yine başıyordur sopaya. Bunlar daha çok bastırları. Öyle öğrenç olaylar var ki! Birkaç kadının ırzına geçildi sorgulamada. Yüzbaşı geceleri içer içer gelir, kadınlardan birisini alır sorguya çekerdi saatlerce. Bir defasında 40 kadına 40 komando getirildiler. Onlara yüzbaşları "İntihar komandoları" diyordu. "Haydi komandolar görev başına" dedi yüzbaşı. Hepsini birden kadınlara üzerine saldırdı.

►Arkası 7. Sayfada

Bizler, son gelişmelerden sonra CHP'li arkadaşlara seslenmeyi gerekli gördük. Bunu ATILIM aracılığıyla yapmak istiyoruz. Çağrımızı yayımlasamız seviniriz.

Hüseyin L., Feridun R. -Ankara

CHP'li yurtseverler!

"Genel Başkanınız Ecevit tutuklandı. Partiniz kapatıldı. Yöneticileriniz, Üyeleriniz zindanlara atılıyor, mahkeme kapılarında süründürülüyor. "Atatürkçüym" diyen cunta, Atatürk döneminden kalma ne varsa hepsine, CHP'ye, Halkçularına, Türk Dil Kurumu'na, KİT'lere saldırıyor. Amerika buyuruyor, cuntası, Özal'ı elinde satır habire doğruyor. Tekellerin kasaları dolarken, halkın lokması ufaldıkça ufalıyor. Ne kadar Vahdettin yanlısı, Amerikalı mandacıysa varsa, "ellerin dert görmesin" diye cuntaya övgüler düziyor.

"Kiminiz karamsarlığa kapılıp "Atatürk gerçekten yaşad mı?" diye soruyorsunuz. Bu güzel yurt kimlere kaldı" diye içiniz kan ağlıyor.

"Uzun söze gerek yok. Yılgınlık, sinip pismak, ortak eylemden yan çıkmek, işte Süşmanın ekmeğine yağ sürcek olan tam da budur. "Bu dünya Sultan Süleyman'a kalmamış" demiş atalarımız. Güzel Anadolumuz, bu kimbilir hangi tekelde, hangi bankanın yönetim kurulunda yağlı bir kuyruğa fit olacak bir avuç generale mi kalacak? Bu cunta da ergeç tarihinin çöplüğüne gidecek.

"Saidiyya uğrayan yalnız sizler değilsiniz. DİSK, Türkiye Barış Komitesi, Köy-Koop, Töb-Der üyeleri, tüm yurtseverler, komünistler, demokrasiden yana herkes satırın altındadır.

"Yıllardır düşman güçler, Türkiye'nin en eski iki partisinin, Türkiye Komünist Partisi ile Cumhuriyet Halk Partisi'nin, komünistlerle, Atatürkçülerinin arasına kama sokmak için ellerinden geleni ardına koymadılar. Ağalıkları sürüp gitsin diye. Geçmişte bunu başardılar da. Geçmişte sizlerle, ötekilerle irtelci yurtsever güçler, komünistler arasında yeterince sağlam bir güçbirliği kurulmadığı için bu cunta işbaşına böyle kolayca gelebilci, saldırdıkları böyle kolayca genişletilebildi.

"CHP'li yurtseverleri!

"Tek başına değilsiniz. Yurdumuzda barış, demokrasi, ulusal bağımsızlıktan yana güçler, şimdiki er süren bu bir avuç asilaaktan hiç de az güçlü değildiniz. Güzel yurdumuz Türkiye'de yazgımız ortaktır.

"Özgürlüklerimizle hep birlikte kavuşmamız için, barış için, insanın insanca yaşadığı aydınlık, mutlu bir Türkiye için komünistler, CHP'iller, demokrasiden yana herkes, fabrikada, tarlada, işyerinde, neredeysek orada, örgütü, disiplinli, birlikte davranalım! Birlikte direnelim! Kurtulmak yok tek başına! Ya hep beraber, ya hiçbirimiz!"

Faşistlere karşı birlik

Memeketten gelen haberleri hepimiz biliyoruz. 3000 dolayında yurtsever idam talebiyle yargılanıyor. Terörün baş sorumluları salıveriliyor. Cuntanın bu uygulaması üzerine MHP'nin buradaki uzantısı Türk Federasyonu faşist örgütlenmeyi hızlandırdı. Türkiye'deki yandaşlarına dayanışma sağlamak amacıyla çeşitli toplantılar düzenliyor.

Ama Lüdenscheid'da yapmak istedikleri "Kültür senliği" irtelci örgütlerin girişimiyle önlemedi. Daha sonra bunların yine Düsseldorf'ta 18 Nisan'da "Aşklar şöeni" adı altında bir toplantı yapacağı öğrenildi. FİDEF üyesi Düsseldorf İşçi-Gençlik Birliği ve sekiz ayrı Türkiye'li işçi, irtelci örgütü, Alman anti-faşistleri, Alman Komünist Partisi yerel örgütü ve diğer Alman demokratik örgütleri, birlikte faşistlere yapacakları "şöen" için salon verilmesini önlediler ve 18 Nisan günü Düsseldorf'ta, "Bozkurtlar yasaklanınsı!", "Yerli ve yabancılar, faşistlere karşı!", vb. belgilerin altıldığı bir yürüyüş yaptılar. Türkçe, Kürtçe ve Almanca konuşmalar yapıldı. Sokaklarda Türk-Federasyonunda örgütlenmiş MHP'li faşistlerin cinayetleri teşhir edildi. Faşizmi yaşamış ve ona karşı savaşmış Alman anti-faşistlerinin derneğinin başkanı, "Kültür" maskesi altında toplantı düzenleyen faşistlerin kültürün düşmanı olduğunu söyledi. Türkiye'li irtelci örgütler ve yerli demokratik örgüt ve kişiler, MHP'nin yan örgütü Türk Federasyonunun yasaklanması istemini yükselttiler.

Fehmi F. -Düsseldorf